

PRESSEMEDDELELSE NR. 122/23

Luxembourg den 13. juli 2023

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-382/21 P | EUIPO mod The KaiKai Company
Jaeger Wichmann

Generaladvokat Čapeta: En international aftale, der på grund af sin specifikke karakter ikke har direkte virkning, kan heller ikke have fortolkningsvirkning

Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, der er omhandlet i denne appel, kan have direkte virkning og dermed også fortolkningsvirkning, eftersom det med hensyn til eksistensen og længden af prioritetsretten har været EU-lovgivers hensigt at tilpasse de EU-retlige designregler til denne konvention

The KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr (herefter »KaiKai«) indleverede en ansøgning om registrering af gymnastik- og sportsudstyr som EF-design til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (herefter »EUIPO«) og påberåbte sig prioritet på grundlag af en tidligere international ansøgning, der var indgivet i henhold til patentsamarbejdsstraktaten (herefter »PCT«) ¹. EUIPO afviste den påberåbte prioritet. Kontoret fandt, at en international ansøgning i henhold til PCT kunne danne grundlag for påberåbelse af prioritet for et EF-design. I henhold til EU-lovgivningen om EF-design ² skulle en sådan prioritet imidlertid påberåbes inden for en frist på 6 måneder, som KaiKai havde overskredet. KaiKai gjorde gældende, at den prioritetsfrist, der fandt anvendelse, i henhold til Pariserkonventionen var 12 måneder ³ og anlagde sag ved Retten.

Retten annullerede i sin dom fra april 2021 EUIPO's afgørelse ⁴. Den var af den opfattelse, at EUIPO havde begået en fejl ved at anvende en prioritetsfrist på 6 måneder i stedet for 12 måneder. Retten fandt, at der kan påberåbes prioritet for et EF-design på grundlag af en tidligere international ansøgning indleveret i henhold til PCT, men at EU-retten ikke regulerer spørgsmålet om, hvilken prioritetsfrist der skal anvendes. For at afhjælpe denne lovgivningsmæssige lakune tog Retten Pariserkonventionens bestemmelser og den frist, der er fastsat i denne konvention for patenter, nemlig 12 måneder, i betragtning. EUIPO har appelleret denne dom og herved gjort gældende, at Retten udfyldte en (ikkeeksisterende) lakune i EU-lovgivningen ved at tillægge Pariserkonventionen (som den også fortolkede fejlagtigt) direkte virkning.

Generaladvokat Tamara Čapeta præciserer i sit forslag til afgørelse af dags dato, at denne sag rejser vigtige spørgsmål vedrørende anvendeligheden ved Unionens retsinstanser af internationale aftaler – forholdet mellem internationale aftalers direkte virkning og fortolkningsvirkning og grænserne for forpligtelsen til overensstemmende fortolkning. Dette begrundes, at sagen admitteres ved filtreringsmekanismen for appeller, i henhold til hvilken Domstolen kun admitterer en appel helt eller delvist, »når den rejser et vigtigt spørgsmål for EU-rettens ensartede

¹ Undertegnet den 19.6.1970 og senest revideret den 3.10.2001.

² Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

³ Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, undertegnet den 20.3.1883, senest revideret den 14.7.1967 og ændret den 28.9.1979.

⁴ Dom af 14.4.2021, The KaiKai Company Jaeger Wichmann mod EUIPO, [T-579/19](#).

anvendelse, sammenhæng eller udvikling»⁵.

Generaladvokaten forklarer, at selv om Den Europæiske Union ikke er kontrahent i Pariserkonventionen, binder denne konvention Unionen i kraft af TRIPs-aftalen. De virkninger, som denne konvention måtte have i Unionens retsorden, er derfor de samme som dem, der tillægges WTO-aftalerne. Når Domstolen har kunnet fastslå, at EU-lovgiver har ønsket at tilpasse sin lovgivning til en bestemt WTO-forpligtelse, har Domstolen anerkendt WTO-aftalernes direkte virkning. Hvis EU-lovgiver derimod muligvis har ønsket at vedtage en specifik EU-løsning, har Domstolen afvist at foretage en retlig prøvelse ved at udelukke WTO-aftalernes direkte virkning. Generaladvokaten anfører, at i situationer, hvori den direkte virkning af en international aftale er udelukket på grund af denne aftales karakter, skal en fortolkningsvirkning af aftalen af samme grund udelukkes med henblik på at sikre EU-institutionernes politiske manøvrerum.

Hvis Pariserkonventionen frakendes direkte virkning, kan den derfor heller ikke have fortolkningsvirkning. Ifølge generaladvokaten kan Pariserkonventionen imidlertid have direkte virkning og dermed også fortolkningsvirkning i denne sag. Efter generaladvokatens opfattelse var EU-lovgivers hensigt med artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 at tilpasse de EU-retlige designregler til Pariserkonventionen med hensyn til eksistensen og længden af prioritetsretten. Retten fortolkede ikke EU-retten contra legem ved at fastslå, at der var en lakune i den relevante EU-lovgivning, og den begik heller ikke en fejl ved at forsøge at afhjælpe denne lakune ved analogi til Pariserkonventionen. Ifølge generaladvokat Čapeta fortolkede Retten ikke desto mindre denne konvention forkert, for så vidt som den fastslog, at der gælder en prioritetsfrist på 12 måneder, når en EF-designansøgning er baseret på en tidligere patentansøgning.

Generaladvokaten foreslår derfor Domstolen at fortolke Pariserkonventionen således, at den tillader, at en ansøgning vedrørende et efterfølgende design (herunder et EF-design) baseres på en tidligere patentansøgning, forudsat at de to ansøgninger i materiel henseende har samme genstand. Prioritetsfristens længde er efter generaladvokatens opfattelse i et sådant tilfælde seks måneder ligesom den, der er fastsat for industrielle mønstre i Pariserkonventionen. Generaladvokaten konkluderer følgelig, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at prioritetsfristens længde afhænger af arten af den første snarere end den efterfølgende ansøgning.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaterne har til opgave fuldstændigt uafhængigt at forelægge Domstolen et juridisk forslag til afgørelse af de sager, som de er ansvarlige for. Domstolen indleder herefter sine drøftelser af sagen. Dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, til Domstolen til prøvelse af en dom eller en kendelse afsagt af Retten. Appellen har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

⁵ Jf. pressemeddelelse [nr. 53/19](#).

Følg Domstolen online!

